

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 516/2024
08.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролјуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца – адвоката Златана Вулића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км бр.34/23 од 09.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 бр.1/24 од 12.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 08. маја 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Златана Вулића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км бр.34/23 од 09.11.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 бр.1/24 од 12.01.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Км бр.34/23 од 09.11.2023. године према малолетном АА је на основу одредаба чланова 10,11, 12, 15, 73. и 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (у даљем тексту: ЗМ) изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља, која не може трајати краће од шест месеци, нити дуже од две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

Истом решењем, на основу члана 246а став 3. КЗ, од малолетника је одузета опојна дрога – Cannabis укупне количине 0,64 грама.

Ставом два истог решења, утврђени су трошкови поступка малолетног АА, и то трошкови награде браниоца по пуномоћју – адвоката Златана Вулића, у износу од 178.668,00 динара, који ће се исплатити из буџетских средстава суда наведеном браниоцу или лицу које он овласти, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 бр.1/24 од 12.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА, а решење Вишег суда у Јагодини Км бр.34/23 од 09.11.2023. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА – адвокат Златан Вулић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и донесе пресуду којом ће побијана решења „преиначити у ослобађајућа“, или тако што ће малолетника у смислу члана 19. став 3. КЗ ослободити од казне, или да укине побијана решења и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца, налазећи да њихово присуство ни би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац малолетног АА у поднетом захтеву наводи да су нижестепена решења заснована на изјави сведока – полицијског службеника ББ који је сачинио кривичну пријаву, и који је у свом исказу износио оперативна сазнања полиције, а не његова сазнања која је непосредно видео или чуо, а на ком доказу се побијана правноснажна решења не могу заснивати.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног АА су неосновани.

Ово стога што из списка предмета произилази да је сведок ББ – полицијски службеник, у току поступка саслушан као сведок на околности и чињенице које је непосредно запазио приликом обављања службене радње, а поводом предметног догађаја, те који је објаснио да је критичног дана, док је заједно радио у смени са колегом ВВ, уочио малолетног АА који седи на клупи са другарицом, пришао им и упитао АА да ли има нешто код себе од недозвољених ствари, након чега је малолетни АА одмах отворио шаку и показао му пакетић налик на опојну дрогу марихуану, те је исти пакетић одмах одузет од њега, а малолетник одведен у станицу полиције.

Како се, дакле, наведени сведок у свом исказу није изјашњавао о околностима везаним за оперативна сазнања, до којих је дошао у вези са обављањем службене дужности, већ о околностима које је непосредно видео и чуо критичном приликом, то је поднети захтев одбијен као неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У преосталом делу, бранилац малолетног АА указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих повреда је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у вези са овим повредама кривичног закона, бранилац у образложењу не наводи на који начин је нижестепеним решењима учињена повреда закона по питању да ли је дело за које се малолетник гони кривично дело, односно на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ с тим у вези указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, истицањем да је у диспозитиву побијаног решења нетачно наведено место извршења предметног кривичног дела и да нема доказа да је малолетник „имао искуства са опојном дрогом марихуаном“, уз закључак да нема доказа да је малолетник извршио предметно кривично дело.

Поред тога, бранилац малолетног АА указује и на повреду одредаба члана 70. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 460. ЗКП, па како наведене повреде и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда одредаба члана 440. ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић